

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **R. L.**
zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem sídlem 160 00 Praha
6 – Dejvice, Pod kaštiny 245/10

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlím 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 8. 2021 č. j. MSK 87746/2021, o
přestupku

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného, uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku, jímž bylo rozhodnuto o jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Karviné, č. j. SMK/067663/2021 ze dne 25. 5. 2021 o přestupcích dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 5, dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, tak, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně v části výroku týkajícího se skutku ze dne 12. 4. 2021 bylo podle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu zrušeno a řízení zastaveno, výrok o správním trestu byl změněn podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu tak, že pokuta ve výši 4 000 Kč byla změněna na pokutu ve výši 3 500 Kč a ve zbytku bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně podle § 90 odst. 5 správního řádu potvrzeno.
2. Žalobní námitky žalobce směřovaly toliko k přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu, jehož se žalobce dopustil porušením § 4 písm. b) zákona o silničním provozu úmyslně tím, že dne 1. 5. 2021 jako řidič vozidla Škoda RZ X, mpz SK poté, co kolem 14.45 hod. v Karviné u třídy Družby před příjezdem z nepojmenované komunikace za Okresní správu sociálního zabezpečení na ul. Makarenkova se úmyslně neřídil pokynem strážníka Městské policie k zastavení vozidla podle § 79 odst. 1 písm. c) a odst. 2 dávaný rozsvícením nástupu Stop na vozidle Městské policie. Žalobce namítal, že správní orgán zvolil pro věc nesprávnou právní kvalifikaci. Žalobce citoval v žalobě ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu a uvedl, že skutkovou podstatu daného přestupku lze naplnit vícero možnými způsoby. Správní orgán dospěl k závěru, že naplnil skutkovou podstatu tohoto přestupku tím, že se neřídil pokynem strážníka k zastavení vozidla dávaného rozsvícením nápisu Stop na vozidle Městské policie. Takové jednání však skutkovou podstatu daného přestupku nenaplnňuje. Důvodem je, že taková druhová situace není v textu skutkové podstaty vůbec obsažena. Skutková podstata vůbec totiž nedopadá na případy zastavení vozidel, tedy na pokyn strážníka k zastavení vozidla Stop. Namítal, že skutkovou podstatu přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu lze naplnit pouze těmito způsoby: a) řidič nezastaví vozidlo na signál, který příkazuje zastavit vozidlo, b) řidič nezastaví na pokyn „Stůj“ daný při řízení nebo usměrňování provozu anebo při dohledu na BESIP osobou k tomu oprávněnou. Jeho jednání není ani k jedné z těchto variant podřaditelné. Pokyn strážníka k zastavení vozidla rozsvícením nápisu Stop není „signálem“, neboť jej zákon jako signál nestanoví, ani tak o něm nehovoří. Žalobce přitom odkázal na § 61 odst. 2 a 3, § 62 odst. 6, § 65 odst. 1, 3 zákona o silničním provozu a dále vyhl. č. 294/2015 Sb. Žalobce dále uvedl, že zastavování vozidla, tj. oprávnění dle § 79 zákona o silničním provozu, nijak nesouvisí s pokynem „Stůj“, proto ani tímto způsobem nemohl danou skutkovou podstatu přestupku naplnit. Jemu totiž nebyl dán pokyn „Stůj“, nýbrž pokyn k zastavení vozidla. Jeho nerespektování je sice trestné, avšak nenaplnňuje skutkovou podstatu přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu. Tomu ostatně odpovídá i první část věty skutkové podstaty, tedy, že řidič „v rozporu s § 4 písm. b) a c)“. Skutkovou podstatu tak lze naplnit jedině jednáním, porušujícím § 4 písm. b) a c) zákona o silničním provozu, přičemž k porušení těchto právních ustanovení musí dojít kumulativně (zákonodárce užil spojky „a“, nikoliv alternativně – zákonodárce nepoužil spojku „nebo“). Jemu přitom není kladeno za vinu porušení § 4 písm. c) silničního zákona. Jde přitom o jasný odkaz zákonodárce právě na povinnost řídit se dopravními signály a značkami. Takovou

povinnost však u něho nelze dovodit, takovou povinnost neporušil a porušení takové povinnosti mu ani kladeno za vinu.

3. Žalobce dále namítal, že mu nebylo prokázáno ani jednání samé. Skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, totiž nemá oporu v provedeném dokazování. Správní orgán ve svém rozhodnutí konstatoval, že vozidlo zastavil až po 500 metrech. Tuto vzdálenost ovšem nijak nezměřil, patrně vyšel z výpovědi svědka K., strážníka obecní policie, který uvedl, že „jeli jsme tak za ním asi ještě 500 metrů, než zastavil“. Nicméně z ostatních podkladů pro rozhodnutí se podává něco jiného. Z předloženého videozáznamu je zřejmé, že vozidlo, které řídil, zastavilo po ujetí vzdálenosti 200 metrů. To výslovně uvádí strážník obecní policie minimálně v čase 14:49 až 14:52 tohoto záznamu. V úředním záznamu se pak objevuje zmínka o jediné vzdálenosti, a sice 100 metrů. Správní orgán přesvědčivě nevysvětlil, proč uvěřil tvrzení strážníka o tom, že zastavil až po ujetí 500 metrů. Nad to se z videozáznamu podává, že na místě výslovně konstatoval, že strážníkům neujížděl. Zastavil hned, strážníky neviděl. Na sdělení, že strážníci měli zapnuty akustické signály, uvedl, že měl naplno puštěné rádio. I tato tvrzení mohla být ověřena, kupř. svědeckou výpovědí jeho spolujezdců. Jakkoli by případné hlasitě hrající rádio jej zcela neomlouvalo, mělo by minimálně vliv na úsudek o formě zavinění, na kterou se váže uložený správní trest zákazu činnosti. Na místě, zcela spontánně, opakovaně konstatoval, že strážníky neviděl. Pokud měl nesprávně nastavená zrcátka a strážníků si nevšiml, pak sice patrně pochybil, avšak opět, ve formě zavinění nedbalostní, nikoliv úmyslné. Zastává tedy názor, že správní orgán nepostavil najisto, po ujetí jak dlouhého úseku zastavil. Zastavil-li po ujetí 200 metrů, nelze vyloučit, že by správní orgán právně hodnotil věc odlišně, neboť vzdálenost 200 metrů lze již pro zastavení vozidla vnímat jako přiměřenou, tím spíše pak s přihlédnutím k tomu, že zákon nestanoví řidiči povinnost zastavit „neprodleně“ či „okamžitě“. Naopak dikce § 79 odst. 3 zákona o silničním provozu dává naznak, že primární je, aby vozidlo bylo zastaveno tak, aby nebyla ohrožena bezpečnost silničního provozu, což objektivně v místě, kde strážníci dali znamení k zastavení vozidla, neboť by se jednalo o náhlou překážku provozu, kterou nebylo možné objet. Žalobce dále uvedl, že celkově ani neseďí tvrzení svědka o tom, že zastavil za půl minuty až minutu, neboť ujelo-li jeho vozidlo 200 metrů během půl minuty, pak jeho rychlostí 24 km/hod., pokud zastavilo za minutu, pak jeho rychlostí 12 km/hod., a tedy lze jen stěží činit závěr o úmyslném ujíždění policistům. Poznamenal, že v žádném právním předpise není psáno, že by řidič musel vši silou stisknout brzdový pedál ihned poté, co mu policisté dají pokyn k zastavení vozidla. Správní orgán dospěl k závěru o úmyslném zavinění, aniž by však přesvědčivě vypořádal rozpory v podkladech pro rozhodnutí. Varianta skutkového děje, že si strážníků nevšiml okamžitě, ale až po ujetí 150 metrů, nebyla vyvrácena. Přitom se z podkladů pro rozhodnutí podávala.
4. Žalobce dále namítal, že nadto z videozáznamu jízdy vozidla strážníků za jeho vozidlem se podává, že majáky modré barvy nebyly nijak viditelné. V jejich okolí nejsou vidět žádné odrazy či odlesky, a to ani na kapotě vozidla strážníků, ani na jeho vozidle, ani na předmětech. Prvním momentem, kdy je vidět odraz majáku, odraz modrého světla, je moment, kdy vozidlo jím řízené začíná zastavovat. Ani úvaha správního orgánu o tom, že „modré majáky musel vidět“, tak nemá oporu v provedeném dokazování.

5. Žalobce dále uvedl, že skutková podstata přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu, i kdyby na jeho případ rámcově dopadala, neumožňuje trestat řidiče za to, že „nezastaví neprodleně“, ale toliko za to, že „vozidlo nezastaví“. On však vozidlo zastavil, a tedy jeho jednání nemohlo být ani protiprávní. Za daných okolností nebylo možno učinit závěr o spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu.
6. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. K námitce chybné právní kvalifikace žalovaný uvedl, že podle § 79 odst. 2 věta čtvrtá zákona o silničním provozu může strážník obecní policie z jedoucího vozidla zastavovat vozidla i rozsvícením nápisu „Stop“. I tento způsob zastavování vozidla je pokynem osoby oprávněné k zastavování vozidel ve smyslu § 4 písm. b) téhož zákona. V textu ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu se jednoznačně uvádí, že přestupek lze spáchat nezastavením vozidla na signál „nebo“ nezastavením vozidla na pokyn „Stůj“, z čehož je zjevné, že postačuje pouze jednání, které logicky porušuje povinnost uvedenou v ust. § 4 písm. a) cit. zákona nebo povinnost uvedenou v ust. § 4 písm. b) cit. zákona. Žalobce byl uznán vinným tím, že se neřídil pokynem strážníka k zastavení vozidla dávaným rozsvícením nápisu „Stop“ na vozidle městské policie. Celé jednání žalobce je zachyceno na videozáznamu. Z hlediska vzdálenostních a časových poměrů se tedy jedná o objektivní důkaz, přičemž výpověď svědka byla podstatná pro určení okamžiku, kdy a jaký pokyn byl žalobci udělen. Současně je zjevné, že všechny údaje o vzdálenostech uváděné ve spisech jsou pouhými odhady, stejně tak jako údaj o době, po jaké vozidlo žalobce zastavil. Z hlediska naplnění skutkové podstaty přestupku není podstatné, jakou přesně dobu žalobce strážníkům ujížděl. Podstatné je, že nezastavil vozidlo bez zbytečného odkladu poté, co mu byl udělen k tomu pokyn, což je z videozáznamu zcela zřejmé. Aby byl naplněn smysl této zákonné povinnosti, musí řidič uposlechnout pokynu bez zbytečného prodlení, samozřejmě tak, aby tím neohrozil bezpečnost provozu, nicméně ihned, jakmile je to možné. To žalobce zjevně neučinil, ačkoli mu v tom nebránila situace v provozu. Jednalo se o specifickou pozemní komunikaci v sídlištní zástavě. V rozhodné době bez jakéhokoliv provozu, na které se nacházelo pouze vozidlo žalobce a bezprostředně za ním vozidlo policie. Z videozáznamu je naopak zjevné, že vozidlo žalobce viditelně zvýšilo rychlost poté, co bylo vozidlem městské policie dojet. Právě zmíněné skutečnosti rovněž prokazují úmyslné zavinění přestupku, neboť jiný důvod ke zvýšení rychlosti, než vědomost o vozidle městské policie a pokynu k zastavení, žalobce zřejmě neměl. Námitku, že měl nahlas puštěné rádio, a proto neslyšel, žalobce neuvedl ve správním řízení. Tato námitka se jeví jako zřejmě účelová.
7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době napadeného rozhodnutí (§ 75 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. V souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. soud rozhodl o žalobě bez nařízení jednání.
8. Ze správního spisu bylo zjištěno, že Magistrát města Karviné rozhodnutím ze dne 25. 5. 2021 č. j. SMK/067663/2021 uznal žalobce vinným kromě jiného tím, že se dopustil kromě jiného tím, že se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu porušením § 4 písm. c) silničního zákona tím, že z nedbalosti 1. 5. 2021 kolem 14:45 hod.

v Karviné u tř. Družby na nepojmenované komunikaci za Okresní správou sociálního zabezpečení jako řidič vozidla Škoda SPZ X, mpz SK nerespektoval dopravní značku B2 Zákaz vjezdů všech vozidel a do zákazu vjel, dále byl uznán vinným, že se dopustil přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu porušením § 4 písm. b) téhož zákona tím, že následně po výše uvedeném před příjezdem z nepojmenované komunikace na ulici Makarenkova jako řidič uvedeného vozidla se úmyslně neřídil pokynem strážníka městské policie k zastavení vozidla podle § 79 odst. 1 písm. c) a odst. 2 dávaný rozsvícením nápisu Stop na vozidle Městské policie. Za přestupky byla uložena žalobci pokuta ve výši 4 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 5 měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí. Dále mu byla uložena povinnost zaplatit náklady řízení částku 1 000 Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení. Spis obsahuje videozáznam a plánek s vyznačením trasy jízdy vozidla Škoda Superb SPZ SC 171 DM. Na videozáznamu strážníci Městské policie Karviná zachytili vozidlo Škoda Superb uvedené registrační značky, které odbočuje do ulice označené zákazem vjezdu B2. Policisté se za předmětným vozidlem vydali. Následně vozidlo odbočuje na úzkou komunikaci. Na této úzké komunikaci je vozidlo strážníků městské policie již v bezprostřední blízkosti za vozidlem Škoda, které poté, co je dojezo strážníky městské policie, náhle zvýšilo rychlost. Poté 2x odbočuje vpravo a zastavuje až ve chvíli, kdy vjelo na pozemní komunikaci na ul. tř. Družby, kde pak zastavuje. Na plánku je vyznačena trasa jízdy vozidla Škoda. Součástí správního spisu je i úřední záznam strážníků Městské policie D. K. a L. K., z něhož se podává, že dne 1. 5. 2021 uvedení strážníci městské policie provádějící kontrolní a hlídkovou činnost v obvodě Karviná – Nové Město, na nám. Budovatelů, spatřili před budovou č. p. 1333/31 vozidlo tov. značky Škoda Superb RZ X, které přijíždělo po pozemní komunikaci od podchodu u č. p. 1400/22 a u č. p. 1397/28 odbočilo na pozemní komunikaci doprava, kde se nacházela viditelná dopravní značka B2 „Zákaz vjezdu všech vozidel“. Jelikož se řidič vozidla dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu porušením § 4 písm. b) téhož zákona, rozhodla se hlídka za použití výstražného světelného zařízení s nápisem „Stop“ následovat vozidlo a zastavit jej. U domu č. p. 1396/30 vozidlo s registrační značkou SC171DM odbočilo doleva na chodník, kde pokračovalo v jízdě i přesto, že hlídka městské policie jej se stále zapnutým výstražným světelným zařízením „Stop“ následovala. Přibližně 20 metrů před opuštěním chodníku a vjetím na pozemní komunikaci ul. Makarenkova zapnula hlídka společně s výstražným světelným zařízením s nápisem „Stop“ také zvukové výstražné zařízení. V ten moment řidič vozidla viditelně zvýšil rychlost a začal hlídce ujíždět. Následně řidič vozidla na ul. Makarenkova u domu č. p. 1210 odbočil vpravo na tř. Družby, kde po ujetí přibližně 100 metrů vozidlo zastavil na křižovatce ulic U Svobodáren a tř. Družby na pravé straně vozovky u č. p. 1207. Na dotaz strážníka městské policie, proč hlídce ujížděl, řidič, v němž byl ztotožněn R. L., narozen X, odpověděl, že hlídku neviděl ani neslyšel a dopravní značku B2 porušil úmyslně z toho důvodu, že to byla kratší trasa, nikdo tam nejel a uvedl, že tuto událost hodlá řešit přes správní orgán, kde vyšle svého právního zástupce. U ústního jednání, k němuž byl zmocněnec žalobce řádně a včas předvolán, avšak nedostavil se, přičemž u ústního jednání nebyl přítomen ani žalobce, správní orgán provedl důkaz předmětným videozáznamem, plánkem, evidenční kartou řidiče a dále provedl důkaz výsledkem svědka strážníka Městské policie Karviná pana L. K. Svědek vypověděl, že stáli s kolegou na parkovišti a viděli, jak přijíždí automobil značky Superb, které odbočuje do ulice, kde byl zákaz vjezdu. Policisté se za ním vydali. Vozidlo vyjelo na chodník za okresní správu sociálního zabezpečení, resp. úzkou komunikaci.

Jakmile policisté rovněž na tento chodník vjeli, zapnuli výstražná zařízení a nápis „Stop“. Na to řidič předmětného vozidla reagoval tak, že zrychlil. Policisté jeli za ním ještě asi 500 metrů, než řidič zastavil. V době, kdy zapnuli výstražné zařízení a nápis „Stop“, se nacházeli za vozidlem ve vzdálenosti asi 20 metrů a řidič o policistech musel vědět. Policista dále vypověděl, že pokud uvádí údaj 500 metrů, uvedl k tomu dále, že řidič předmětného vozidla ignoroval znamení k zastavení do jedné minuty, půl minuty až do jedné minuty.

9. Proti uvedenému rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce prostřednictvím zmocněnce blanketní odvolání, které ani po výzvě nebylo doplněno. O odvolání žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.
10. Podle ust. § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, při účasti na provozu na pozemních komunikacích, je každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.
11. Podle ust. § 79 odst. 1 písm. c) a odst. 2 téhož zákona, zastavovat vozidla je oprávněn strážník obecní policie ve stejnokroji. Vozidlo se zastavuje dáváním znamení k zastavení vozidla. Osoby uvedené v odst. 1 dávají znamení k zastavení vozidla vztyčenou paží nebo zastavovacím terčem a za snížené viditelnosti červeným světlem, kterým pohybují v horním půlkruhu. Z jedoucího vozidla dávají toto znamení kýváním paže nahoru a dolů nebo vysunutým zastavovacím terčem. Policista, vojenský policista, celník nebo strážník obecní policie může z jedoucího vozidla zastavovat vozidla i rozsvícením nápisu „Stop“ podle zvláštního právního předpisu ze směru jízdy zastavovaného vozidla, a to ze předu i zezadu.
12. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 téhož zákona fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II. tohoto zákona.
13. Krajský soud předně konstatuje, že rozhodnutí žalovaného a orgánu správního stupně je nutno posuzovat jako jeden celek. Žalobní námitce žalobce, že správní orgány v řízení nedostatečně zjistily skutkový stav, přisvědčit nelze. Soud naopak zastává názor, že správní orgány dostaly své povinnosti vyplývající z § 3 správního řádu a soud považoval za nadbytečné provádět další důkazy. Stěžejním důkazem v posuzované věci je především videozáznam, na němž je zachyceno přestupkové jednání žalobce. Jedná se o objektivní důkaz, s nímž výpověď svědka – strážníka městské policie, z jehož výpovědi byly zjištěny především údaje ohledně určení okamžiku kdy, a jaký pokyn stran zastavení vozidla byl žalobci udělen, není v rozporu. Tyto důkazy pak doplňuje i předmětný plánec s vyznačením jízdy vozidla žalobce. I dle názoru soudu z hlediska naplnění skutkové podstaty předmětného přestupku není podstatné, jakou vzdálenost přesně či po jak dlouhou dobu žalobce strážníkům ujížděl, nýbrž ta skutečnost, že žalobce nezastavil vozidlo bez zbytečného odkladu poté, co mu byl k tomu strážníky městské policie udělen pokyn v podobě zapnutí výstražného zařízení a nápisu „Stop“, což bylo provedenými důkazy prokázáno. Videozáznamem a výpovědí svědka K. bylo bez důvodných

pochybností zjištěno, že výstražné zařízení a nápis „Stop“ strážníci zapli v okamžiku, kdy od vozidla žalobce byli vzdáleni asi 20 metrů, přičemž z videozáznamu je zřetelné, že poté, co se vozidlo strážníků městské policie nacházelo bezprostředně za vozidlem žalobce, vozidlo žalobce viditelně zvýšilo rychlost, což jasně vypovídá o tom, že žalobce měl vědomost o vozidle městské policie, které mu výstražným zařízením a nápisem „Stop“ udělovalo pokyn k zastavení. Tvrzení žalobce, že uvedený pokyn neviděl a neslyšel, soud s ohledem na uvedené okolnosti neuvěřil a považuje je za účelové. Soud souhlasí s žalovaným, že zavinění je v daném případě zcela evidentní. Výše uvedené skutečnosti zcela jednoznačně prokazují úmyslné zavinění přestupku.

14. Soud nesouhlasí ani s žalobní námitkou žalobce ohledně nesprávné právní kvalifikace. Z výše citovaného § 79 odst. 2 zákona o silničním provozu plyne, že strážník obecní policie může z jedoucího vozidla zastavovat vozidla i rozsvícením nápisu „Stop“, což je pokyn osoby oprávněné k zastavování vozidel ve smyslu cit. § 4 písm. b) téhož zákona. Z § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu plyne, že fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 4 písm. b) a c) nezastaví vozidlo na signál, který jí přikazuje zastavit vozidlo nebo na pokyn „Stůj“ daný při řízení nebo usměrňování provozu na pozemních komunikacích anebo při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích osobou k tomu oprávněnou. Takto formulovanou dikci zákona je nutno tedy vykládat tak, že předmětný přestupek lze spáchat nezastavením vozidla na signál nebo nezastavením vozidla na pokyn „Stůj“, z čehož současně plyne, že povinnost uvedenou v ust. § 4 písm. a) zákona o silničním provozu nebo povinnost uvedenou v ust. § 4 písm. b) téhož zákona může řidič porušit pouze jedním jednáním, tedy tím, že nezastaví vozidlo na signál nebo nezastaví vozidlo na pokyn „Stůj“. V dané věci tedy žalobce porušil § 4 písm. b) zákona o silničním provozu tím, že se úmyslně neřídil pokynem strážníka městské policie k zastavení vozidla rozsvícením nápisu „Stop“ městské policie, tedy na pokyn „Stůj“. Protože žalobce v dané věci nebyl uznán vinným spácháním předmětného přestupku nezastavením vozidla na signál, považuje soud za předmětné, a tedy nadbytečné vyjadřovat se k žalobní argumentaci žalobce ohledně pojmu signál (světelný signál, akustický signál).
15. Krajský soud uzavírá, že neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

[Zadejte text.]

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 28. 02. 2022

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje